

[Glistrup]

1979 – altså længe før dette her – om, at de olieselskaber, de raffinaderier, eller hvad der er tale om, som man videreleverer til, ikke kan gøre erstatningsansvar gældende, hvis Petromin misligholder sine aftaler. Men det, der er det forfærdelige – og det er det, ministeren ikke har forstået – er, at der her netop er tale om, som kontrakten er udformet, at det er Danmark, der misligholder, hvis vi ikke sørger for, at den og den jøde bliver sparket ud af ØKs bestyrelse, eller hvad nu kravet bliver fra Saudi-Arabien, og derfor kan aftalen af 19. december 1979 ikke på nogen som helst måde hindre, at de olieselskaber, som man har indgået denne aftale med 5 dage før juleaften sidste år, at man kan kræve erstatning fra disse olieselskabers side. Men der er mange andre, der kan kræve erstatning, hvis vi ikke udenrigspolitisk danser fuldstændig efter saudi-arabernes pibe. Der er transportører, og der er adskillige andre led i den internationale oliehandel, og derfor er det således, at den milliard kroner, som der altså er givet statsgaranti for i finansudvalget, dækker en hel del af disse ting, som ligger helt, helt uden for, hvad finansudvalget med nogen rimelighed kunne forudsætte hin fredag formiddag.

Men så bliver energiministerens skam så forsigtig over for kommercielle kontrakter og siger: man kan ikke offentliggøre en kommerciel kontrakt, som et aktieselskab, nemlig aktieselskabet D.O.N.G., har indgået. Ja, det kan man for det første godt, hvis aktionærerne ønsker det, og aktionærerne i dette tilfælde er den danske stat. Men hele denne hensyntagen til kommercielle kontrakter, hvor staten kautionerer for 1 mia kr., synes jeg nok er særdeles overdreven, specielt når man husker, hvordan energiministeren og hans parti plejer at reagere, når vi taler om aktieselskabslovgivning, ØD o. lign. Når vi her taler om, at der er grund til at holde ditten og datten hemmeligt af hensyn til de kommercielle ting, plejer man ikke være så sart, som ministeren er her, hvor han afstår fra, at den danske offentlighed kan få kendskab til hele rækkevidden af de meget, meget kraftige synder, han begik under sin saudi-arabiske færd. Men det er altså noget, som han, efter den redegørelse statsministeren har givet, har fået fuld statsministeriel opbakning til og, må vi vel regne med, også fuldstændig opbakning fra kristeligt folkeparti, centrum-demo-

kraterne og det radikale venstre, som jo efter hvad hr. Ole Espersen sagde, har været med til fuldt ud at godkende den dagsorden, der altså skal afværge, at der kan foretages noget som helst yderligere i denne sag.

Der er kun, hvis man tænker på dette saudi-arabiske spørgsmål, noget i det, som finansministeren sagde om, at ulykkerne kom til Danmark udefra. Alle de andre økonomiske ulykker er jo ganske klart kommet i kraft af en elendig politik ført gennem de sidste 20 år. Selvfølgelig skulle man have sparet op i de gode tider, så man havde kunnet klare det, da oliepriserne endelig steg. Alt i alt er oliepriserne jo ikke steget særlig meget over de sidste 30. Det er sket så venligt, at de er kommet i sidste del af perioden. Finansministerens undskyldning holder ad Wandsbek til.

Gert Petersen (SF):

Statsministeren var inde på noget, jeg havde sagt, nemlig, at det så ud til, at der tegner sig konturer mellem venstre, de konservative og fremskridtspartiet med henblik på dannelsen af et regeringsalternativ. Det var statsministeren ikke helt uenig med mig i, og han beklagede det og sagde, at så får vi denne skarpe opdeling her i tinget. Men jeg sagde nu noget mere. Jeg sagde, at hvis socialdemokratiet bliver ved med at give efter for det pres, som udgår fra de tre partier, jeg omtalte, og med et års eller to års forsinkelse gennemfører den politik, de har stillet krav om, så bliver der desværre banet vej for et regeringsalternativ, hvor disse partier vil komme til magten. Jeg siger desværre, fordi jeg dog foretrækker et mindre onde fremfor et større.

Det er derfor, jeg så dybt beklager, at man giver efter for den borgerlige politik og gennemfører den med nogen forsinkelse – måske i en lidt mildnet form, men i princippet gennemfører den. Vi kan også høre her, hvordan diskussionen mellem venstre, de konservative og statsministeren og finansministeren ikke har drejet sig om principper, men udelukkende har drejet sig om, hvor meget eller hvor lidt man skulle skære ned med.

Hvad socialistisk folkeparti angår, er det da rigtigt, at jeg sagde, at vi ikke tror, man kan løse krisens problemer gratis for befolkningen, så alvorligt som situationen har udviklet sig. Derfor morede jeg mig lidt over